

## 2. ΚΡΙΣΗ ΣΤΗΝ ΕΔΕΜ



**ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ:** «Και έχθρα θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναίκός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής, αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κενθήσει την πτέρναν αυτού.» Γένεση 3/γ' 15.

**Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε:** Γέν. 1/α' 28, Ρωμ. 8/η' 17, Ματθ. 6/ς' 26, Γέν. 2/β' 15-17, 3/γ' 1-7, 10-19.

Μετά τη δημιουργία του κόσμου ο Θεός δήλωσε πως όλα ήταν «καλά λίαν» (Γέν. 1/α' 31). Σήμερα ωστόσο, είναι εμφανές ότι δεν είναι «καλά λίαν» και ότι παρά τις προσπάθειες για βελτίωση της κατάστασης, ο κόσμος μας εξακολουθεί να είναι χαώδης, να επικρατεί ανασφάλεια, βία, πόλεμος, μόλυνση, καταπίεση και εκμετάλλευση.

Πώς βρεθήκαμε σ' αυτήν την κατάσταση; Η απάντηση βρίσκεται στην Μεγάλη Διαμάχη που ξεκίνησε στον ουρανό, και δυστυχώς, από την αρχή κιάλας μεταφέρθηκε στη γη.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε πώς εκμεταλλεύτηκε ο Σατανάς την ελευθερία βούλησης του ανθρώπου και ξεκίνησε την καταστροφή που όλοι γνωρίζουμε σήμερα. Η ιστορία της Πτώσης μάς θυμίζει έντονα ότι θα είμαστε ασφαλείς εάν πιστεύουμε και υπακούμε σ' αυτά που μας λέει ο Θεός.

## Κυριακή 3 Ιανουαρίου

### ΤΡΕΙΣ ΕΥΛΟΓΙΕΣ

Στα πλαίσια της Δημιουργίας, στη Γεν. 1/α', η φράση «και είδεν ο Θεός... ότι ήτο καλόν» αναφέρεται επτά φορές: φως (1/α' 4), ξηρά γη και θάλασσες (εδ. 10), χόρτα και καρποφόρα δένδρα (εδ. 12), ήλιος, φεγγάρι και αστέρια (εδ. 16), κήτη, ψάρια, και πουλιά (εδ. 21) και όλα τα ζώα και ερπετά (εδ. 25). Όταν ο Θεός ολοκλήρωσε το έργο Του, διαβάζουμε: «Και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε, και ιδού, ήσαν καλά λίαν» (Γέν. 1/α' 31). Όταν δήλωσε ότι όλα όσα έκανε «ήσαν καλά λίαν», ο Θεός «ευλόγησε» τρία σημεία της δημιουργίας Του. Αρχικά, ευλόγησε τις θαλάσσιες υπάρξεις και τα πουλιά. Τους έδωσε την εντολή «Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις, και τα πετεινά ας πληθύνωνται επί της γης» (Γέν. 1/α' 22). Στη συνέχεια, όταν ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα τους ευλόγησε και τους έδωσε την ίδια εντολή, «Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γην» (1/α' 28). Διαβάστε Γέν 1/α' 22,28. Και οι δύο ευλογίες ξεκινάνε με τον ίδιο τρόπο. Τι προστίθεται, όμως, στην ευλογία του Αδάμ και της Εύας;

Οι άνθρωποι, τα ψάρια και τα πουλιά, έχουν την ίδια εντολή από τον Θεό να αυξηθούν και να πολλαπλασιασθούν, με τη μόνη διαφορά ότι στον Αδάμ και στην Εύα δόθηκε η ευθύνη της φροντίδας της γης και όλων των υπάρξεων της. Εδώ βλέπουμε το πόσο σπουδαίο είναι να είσαι δημιουργημένος κατ' εικόνα Θεού. Ο Δημιουργός προσκάλεσε τους προπάτορές μας να έχουν μία στενή σχέση μαζί Του και να φροντίζουν την δημιουργία Του (δείτε Ρωμ. 8/η' 17, Εβρ. 1/α' 2,3). Η τρίτη ευλογία δίνεται στην έβδομη ημέρα, στο Σάββατο (Γέν. 2/β' 3). Και εδώ βλέπουμε ότι οι άνθρωποι είναι ανώτεροι από τα ζώα, καθώς δημιουργήθηκαν να έχουν μία ιδιαίτερη σχέση με τον Δημιουργό τους, με τρόπο που τα υπόλοιπα δημιουργήματα δεν μπορούν να έχουν. Και πάλι βλέπουμε αδιαμφισβήτητες ενδείξεις της ιδιαίτερης σχέσης που δόθηκε στους ανθρώπους κατά τη δημιουργία. Ο Ιησούς τόνισε αυτό το σημείο λέγοντας: «Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν, ουδέ θερίζουσιν, ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουρανίος τρέφει αυτά, σεις δεν είσθε πολύ ανώτεροι αυτών;» (Ματθ. 6/ς' 26). Χωρίς να θέλουμε να υποτιμήσουμε τα υπόλοιπα δημιουργήματα, βλέπουμε ο Θεός έδειξε καθαρά πως οι άνθρωποι είναι μοναδικοί και ξεχωριστοί.

**ΣΚΕΨΗ:** Με ποιον τρόπο η Βιβλική αναφορά της Δημιουργίας δίνει αξία στον άνθρωπο σε αντίθεση με την θεωρία της εξέλιξης; Υπό το φως της Βιβλικής ανα-

φοράς για την ανθρώπινη προέλευση, αναρωτηθείτε: Συμπεριφέραστε στους ανθρώπους όπως θα έπρεπε;

## Δευτέρα 4 Ιανουαρίου

### Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ

Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα θέτοντας διαχωρισμούς και ξεκάθαρα όρια: φώς και σκοτάδι, νερό πάνω στο στερέωμα και νερό κάτω στη γη, ξηρά και θάλασσα, μέρα και νύχτα, ζώα κατά το είδος αυτών, μία μέρα ξεχωριστή από τις άλλες, την γυναίκα ξεχωριστή από τον άνδρα, και ένα δένδρο ξεχωριστό από τα υπόλοιπα.

Διαβάστε Γέν. 1/α' 4,6,7,14,18,21,24,25. Γιατί είναι σημαντικό το ότι τέθηκαν όρια πριν τη δημιουργία του ανθρώπου;

.....  
Όπως ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο, τα θηρία, και τα πουλιά (Γέν. 2/β' 7,19), δημιούργησε επίσης και όμορφα δέντρα με εύγεστους καρπούς «εκ της γης» (εδ. 8,9). Επίσης, επέλεξε ξεχωριστό μέρος για να φυτέψει έναν κήπο. Μπορούμε μόνο να φανταστούμε την ομορφιά του, μιας και οι όμορφοι κήποι που βλέπουμε σήμερα αντανακλούν ένα μικρό μόνο μέρος της ομορφιάς του κήπου της Εδέμ. Στο μέσο της Εδέμ (ξεχωριστά από την υπόλοιπη δημιουργία) υπήρχαν δύο ιδιαίτερα δέντρα – το δέντρο της ζωής και το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Ο καρπός του δεύτερου δέντρου δεν έπρεπε να καταναλωθεί, διαφορετικά θα υπήρχαν τρομερές συνέπειες (Γέν. 2/β' 17).

Διαβάστε Γέν. 2/β' 15-17. Πώς βλέπουμε την ιδέα του ξεχωριστού στην δοκιμασία υπακοής στον Θεό;

.....  
Ο διαχωρισμός είναι ξεκάθαρος και συγκεκριμένος: μπορείτε να φάτε από όλα τα δέντρα εκτός από αυτό που έχει ξεχωριστεί από τα υπόλοιπα. Τίποτα δεν είναι διφορούμενο στα λόγια του Θεού. Ο Αδάμ και η Εύα δημιουργήθηκαν με ηθική, και η ηθική δεν υφίσταται χωρίς ελευθερία. Έτσι, ήρθαν αντιμέτωποι με μία δοκιμασία που θα έδειχνε πώς θα χειρίζονταν αυτή τους την ελευθερία. «Το δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού είχε ορισθεί για τη δοκιμή της υπακοής στο Θεό και της αγάπης τους προς Αυτόν. Ο Θεός έκρινε κατάλληλο να τους θέσει αυτόν το μοναδικό περιορισμό όσον αφορά στη χρήση όλων των αγαθών του κήπου. Αν όμως παρέβλεπαν το θέλημα Του στον ιδιαίτερο αυτόν πειρασμό, θα ήταν ένοχοι παράβασης.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 32.

**ΣΚΕΨΗ:** Από ποια πράγματα στη ζωή σας πρέπει να διαχωριστείτε;

Η ΠΤΩΣΗ: ΜΕΡΟΣ Α΄

Το φίδι, το «φρονιμώτερον» όπως αναφέρεται από όλα τα ζώα (Γέν. 3/γ΄ 1), αποτελεί ένα ισχυρό σύμβολο στην ιστορία της Αγίας Γραφής. Ο Μωυσής ύψωσε το χάλκινο φίδι για να θεραπευθούν όσοι είχαν δαγκωθεί από αυτά τα θανάσιμα ερπετά στην έρημο (Αρ. 21/κα΄ 5-9). Το ίδιο χάλκινο φίδι έγινε αντικείμενο λατρείας, έως ότου καταστράφηκε από τον βασιλιά Εζεκία περίπου επτακόσια χρόνια μετά (Β΄ Βασ. 18/η΄ 4). Στο βιβλίο της Αποκάλυψης, «ο όφις ο αρχαίος» αναφέρεται ξεκάθαρα ως ο «καλούμενος Διάβολος και Σατανάς» (Αποκ. 12/ιβ΄ 9).

Διαβάστε Γέν. 3/γ΄ 1-5. Ποια τακτική χρησιμοποίησε ο Σατανάς για να εξαπατήσει την Εύα;

.....  
.....  
Τα πρώτα λόγια που ξεστόμισε το φίδι ήταν λόγια αμφιβολίας: «Τω όντι είπεν ο Θεός» (Γέν 3/γ΄ 1). Αντί η Εύα να αναρωτηθεί πώς της μίλησε το φίδι, έπεσε αμέσως στον πειρασμό. Όταν ο Σατανάς ρώτησε, «Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου;» (Γέν 3/γ΄ 1) υπαινισσόταν πως ο Θεός τους απαγόρευε να φάνε από όλα τα δένδρα του παραδείσου, κάτι το οποίο ποτέ δεν τους απαγόρευε ο Θεός να κάνουν. Σ' αυτό το σημείο αμφισβητείται ο χαρακτήρας του Θεού. Εδώ έχουμε μία άμεση επίθεση σ' Αυτόν. Το φίδι θα πρέπει να μπερδεύει την Εύα επειδή στην απάντησή της προσθέτει μία λεπτομέρεια που ο Θεός δεν είχε δώσει: «Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίσητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε.» (Γέν. 3/γ΄ 2,3, συγκρίνετε με 2/β΄ 17). Πολύ πιθανόν το μη αγγίσετε να το πρόσθεσε αυτή έτσι μπερδεμένη καθώς ήταν. Με την επιτυχία του αυτή, ο Σατανάς έγινε ακόμη πιο τολμηρός και προκάλεσε άμεσα την εξουσία του Θεού: «Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει» (Γέν. 3/γ΄ 4). Το γεγονός ότι το φίδι ήταν ζωντανό παρότι βρισκόταν στο δέντρο και άγγιζε τον καρπό, έκανε τα λόγια του ακόμη πιο αξιόπιστα. Τέλος, εξέφρασε την τελευταία του σκέψη: «αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν» (εδ. 5). Ο πειραστής παρουσίασε τον Θεό ως έναν ψεύτη που τους στέρωσε κάτι καλό.

**ΣΚΕΨΗ:** Ο Σατανάς ανάμιξε την αλήθεια με το ψέμα. Υπάρχουν σήμερα πράγματα που πιστεύουν οι άνθρωποι τα οποία στην πραγματικότητα είναι αλήθεια αναμιγμένη με ψέμα; Γιατί αυτή η ανάμιξη αποτελεί έναν θανάσιμο συνδυασμό;

## Τετάρτη 6 Ιανουαρίου

### Η ΠΤΩΣΗ: ΜΕΡΟΣ Β΄

Ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ και την Εύα κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή Του (Γέν. 1/α' 26). Το δόλωμα του πειραστή ήταν πως η βρώση του απαγορευμένου καρπού θα τους έκανε όμοιους με τον Θεό. Στην πραγματικότητα ήταν ήδη όμοιοι με τον Θεό μιας και είχαν πλασθεί κατ' εικόνα Του. Το θλιβερό είναι ότι στο αποκορύφωμα του πειρασμού έχασαν τον προσανατολισμό τους από αυτήν την ιερή αλήθεια.

Επιπλέον, μέρος της ανυπακοής του Αδάμ και της Εύας είχε να κάνει με την επιλογή τους να φάνε κάτι πέρα από τα όρια που είχε θέσει ο Θεός που προμήθευσε την τροφή τους. Είναι σαν να καλούμε κάποιον στο σπίτι μας για φαγητό και αντί να φάει μαζί μας στο τραπέζι, πηγαίνει στην κουζίνα για να φάει ό,τι του αρέσει. Εκτός του ότι μ' αυτόν τον τρόπο μας προσβάλλει ως οικοδεσπότες, δείχνει και ότι δεν εκτιμάει τη σχέση του μαζί μας.

Διαβάστε Γέν. 3/γ' 4-7. Ο πειραστής διαβεβαίωσε την Εύα πως με την βρώση του καρπού θα ανοίγονταν τα μάτια της. Τι είδαν οι πρωτόπλαστοι μόλις άνοιξαν τα μάτια τους, και τι συμβολίζει αυτό που είδαν;

.....  
.....  
Η Εύα κατακυριεύθηκε από τις αισθήσεις της (Γέν. 3/γ' 6). Το δέντρο ήταν ελκυστικό, και καθώς έτρωγε τον καρπό αισθάνθηκε ευφορία. Όταν μοιράστηκε την εμπειρία της με τον Αδάμ, τα μάτια τους πραγματικά άνοιξαν (εδ. 7), αλλά ντράπηκαν μ' αυτό που είδαν.

Ένα σημαντικό θέμα που προκύπτει είναι η απόρριψη του Θεού ως Προμηθευτή κάθε καλού, και η επιλογή ανθρωπίνης λύσης για την κάλυψη των αναγκών. Ο Θεός είχε διαβεβαιώσει τον Αδάμ και την Εύα για την τροφή τους. Η βρώση του απαγορευμένου καρπού ήταν μία κίνηση απληστίας που έδειχνε έλλειψη εμπιστοσύνης.

**ΣΚΕΨΗ:** Ποιοι απαγορευμένοι καρποί, συνήθως δελεαστικοί και πολλά υποσχόμενοι, προσφέρονται σήμερα; Πώς μπορούμε να προφυλαχθούμε από το ίδιο λάθος όταν μας παρουσιάζονται με τόσο ισχυρή απάτη;

.....  
.....  
.....  
.....

## Πέμπτη 7 Ιανουαρίου

### ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Ίσως ποτέ να μην μπορέσουμε να κατανοήσουμε πλήρως τη ζημιά που προκλήθηκε με την Πτώση. Ό,τι είχε κάνει ο Θεός την εβδομάδα της Δημιουργίας είχε αρχίσει να φθείρετε. Οι σχέσεις που ο Θεός είχε θεμελιώσει, άρχισαν να κλονίζονται: η σχέση μεταξύ Θεού και ανθρώπων (κρύφθηκαν από την παρουσία Του), η σχέση μεταξύ ανθρώπων (ο Αδάμ κατηγορήσε την Εύα για τα προβλήματά του), αλλά και η σχέση του ανθρώπου με την φύση (το φίδι έγινε εχθρός, το έδαφος θα παρήγαγε αγκάθια και τριβόλια, και ο άνθρωπος θα έβγαζε το ψωμί του με τον ιδρώτα του).

Διαβάστε Γέν. 3/γ' 10-19. Τι φανερώνουν οι δικαιολογίες των πρωτόπλαστων για την ζημιά που είχε ήδη γίνει;

.....  
Προσέξτε πώς αντιμετώπισε ο Θεός τις δικαιολογίες τους. Προτού ο Θεός τούς λυτρώσει, ο Αδάμ και η Εύα έπρεπε να αποδεχθούν την ευθύνη τους γι' αυτό που έκαναν. Έτσι, ο Θεός τούς εξήγησε τα αποτελέσματα των πράξεών τους. Πρώτα, καταράστηκε το φίδι να τρώει χώμα και να είναι εχθρός με το σπέρμα της γυναίκας, το οποίο στο τέλος θα του συντριβε το κεφάλι (Γέν. 3/γ' 14,15).

Στην συνέχεια, ο Κύριος είπε στην Εύα ότι θα γεννούσε με μεγάλο πόνο τα παιδιά της (Γέν. 3/γ' 16). Ενώ ο Αδάμ θα εξασφάλιζε πλέον την τροφή του με κόπο και ιδρώτα (Γέν. 3/γ' 17-19). Ο Αδάμ και η Εύα είχαν πλέον να επιλέξουν αν θα συνέχιζαν την ανυπακοή ή αν θα επέστρεφαν στον Θεό. Το να αποδέχονταν την ευθύνη για το λάθος τους ήταν το πρώτο βήμα για την επιστροφή τους στον Θεό, αλλά δεν ήταν αρκετό για να λυθεί το πρόβλημα που προκάλεσε η αμαρτία στην ανθρωπότητα. Υπήρχε η ανάγκη για μία λύση που θα εξασφάλιζε το μέλλον της ανθρωπίνης φυλής. Έτσι, ο Θεός θυσίασε ένα ζώο που συμβόλιζε τον Σωτήρα (Γέν. 3/γ' 21). Ένα πλάσμα – ένα φίδι, τους οδήγησε στην απώλεια, και ένα άλλο πλάσμα – ένα αρνί, απεικόνιζε τον Σωτήρα, Εκείνον που θα τους εξασφάλιζε το μέλλον, θα τους αποκαθιστούσε και θα τους συμφιλίωνε (δείτε Γέν. 3/γ' 15). Έτσι, ο Αδάμ και η Εύα από κυρίαρχοι της γης, εξαρτιόνταν πλέον από αυτήν και ο ένας από τον άλλον όπως ποτέ πριν. «Ανάμεσα στις υπάρξεις του ζωικού βασιλείου ο Αδάμ έστεκε σαν βασιλιάς, και όσο διαρκούσε η αφοσίωσή του στο Θεό, ολόκληρη η φύση αναγνώριζε την εξουσία του. Όταν όμως έγινε παραβάτης, η κυριαρχία του χάθηκε.» Ε. Χουάιτ, Ε. σ. 16.

**ΣΚΕΨΗ:** Αμέσως μετά την Πτώση, μας δίνεται η ελπίδα της σωτηρίας. Δείτε Γέν. 3/γ' 15. Πώς μπορείτε να κάνετε αυτήν την ελπίδα δική σας; Πώς μπορείτε να

χαίρεστε μ' αυτήν όταν ξέρετε ότι εφαρμόζει και σε σας ανεξαρτήτου των παλιών επιλογών σας;

**Παρασκευή 8 Ιανουαρίου**

**Δύση ηλίου: 17:21'**

### **ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:**

Αν και είμαστε πολύ μακριά από την αρχική Δημιουργία, ακόμη και τώρα μπορούμε να δούμε ορισμένα πράγματα που μας μιλούν για την καλοσύνη του Θεού. Η απίστευτη ομορφιά και ο υπέροχος σχεδιασμός των πραγμάτων, όλα μαρτυρούν για την αγάπη του Δημιουργού μας. Σκεφθείτε την ποικιλομορφία των φρούτων και των λαχανικών. Όλα αυτά είναι τυχαία τόσο νόστιμα και ωφέλιμα για την υγεία μας; Τυχαία αυξάνονται από το έδαφος; Και βέβαια όχι. Μπορεί να μην έχουμε πρόσβαση σ' όλα αυτά τα αγαθά και εξαιτίας των φυσικών καταστροφών πολλοί άνθρωποι να λιμοκτονούν, ωστόσο, αυτό μαρτυρά τη ζημιά που προκάλεσε η αμαρτία στον κόσμο μας. Αλλά εάν μπορούμε, για μια στιγμή, να αφήσουμε πίσω μας αυτή τη ζημιά και να δούμε απλώς την δημιουργία, θα εκπλαγούμε. Τι θαυμάσια μαρτυρία για την αγάπη του Θεού! Αρκεί να θυμόμαστε: η ελπίδα δεν βρίσκεται στην δημιουργία, αλλά στον ίδιο τον Δημιουργό.

### **ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:**

1. Δεν πλασθήκαμε για να πεθάνουμε. Ο θάνατος είναι κάτι που οι άνθρωποι δεν έπρεπε ποτέ να βιώσουν. Ωστόσο, σκεφτείτε όλες τις υποσχέσεις της Αγίας Γραφής που μας έχουν δοθεί για την αιώνια ζωή. Πώς μπορούν να μας βοηθήσουν μπροστά στο τρομερό πλήγμα του θανάτου;
2. Ποια σημεία της δημιουργίας στον κόσμο μας, σας δείχνουν με έντονο τρόπο την ύπαρξη του Θεού και την αγάπη Του για εμάς;
3. Διαβάστε ξανά στη Γέν. 3/γ' τις δικαιολογίες που πρόφεραν ο Αδάμ και η Εύα για την αμαρτία τους. Γιατί δικαιολογούμε τόσο εύκολα την αμαρτία; Κι εμείς δεν κάνουμε το ίδιο πολλές φορές λέγοντας ότι φταίει το περιβάλλον, η κληρονομικότητα ή άλλοι άνθρωποι για τα δικά μας λάθη; Πώς μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτόν τον επικίνδυνο τρόπο σκέψης και να αναλάβουμε την ευθύνη των πράξεών μας;